BISETVS. Ο Λαμάχυ θεράπων πρὸς Δικαιόπολιν ἔρχεται, καὶ τῆ τῶν δεσπότυ ἐν τῆ λῶ παρ' αὐτῆ κλᾶς, καὶ ἄλλα ἀβρότερα ἐδέσματα αἰτεῖ, ἀλλὰ πάντων ἀποτυχὼν ἀπωθεῖται.

Αγγ. Δικαιόπολι Δικ. τίς ὄδε; τί με βωστρεῖς; Αγ. ὅτι
Εκέλευσε Λάμαχός σε τῶν τῆς δραχμῆς,
Εἰς τοὺς Χόας αὐτῆ μεταδοῦναι τῆ κιχλῶν,
Τειῶν δραχμῆς δ' ἐκέλευσε Κωπαΐδ' ἐγχέλυν.
Δικαιοπ. Οποῖος ὅδε Λάμαχος τῶν ἐγχέλων;
Ἄγγελος. Ὁ δεινός, ὁ τραυλόφωνος, ὃς τῶν Γοργόνα
Πάλλει κεκλαγόνων τρεῖς κατασκίοις λόφοις.
Δικαιοπ. Οὐκ αἴ μὰ Δί' εἰ δοίη γέ μοι τῶν ἀσπίδα,
Αλλὰ ὅπῃ τρέχῃ τοὺς λόφυς κεκλαγνέτω.
Ην δ' ὀλιγαγνῇ, τοὺς ἀγορανόμους καλῶ.
Εγὼ δ' ἐμαυτῆ τόδε λαβὼν τὸ φορτίον,
Εἴσειμ' ὑπαὶ πτερύγων κιχλῶν καὶ κοψίχων.

Nv. DIcæopoli. DI. quis est? cur me vocas? Nv. quia
Iussit te Lamachus pro isthac drachma ad Choas
Secum impertire turdos, & drachmis tribus
Venundari cupit anguillam Copaicam.
DIC. Quis ille Lamachus, qui anguillam postulat?
NVN. Vir terribilis, patiens ærumnæ, Gorgona
Qui concutit, & tres umbrosas cristas vibrat.
DIC. Non, per Iouem, etiam si clypeum duit mihi:
Sed ille super salsamentis cristas vibret.
Sin turbas excitat, ædiles voco illicet,
Hanc ego mihi ipsi mercem accepi, & nunc sub his
Turdorum & merularum alis ingredior domum.

Σχόλια. Δικαιόπολι.] ἔρχεται Λαμάχυ ἄγγελος λέγων τῆ Δικαιοπόλιδι ὅτι ἔπεμψε Λάμαχος σὺν τεσσαρεσὶ δραχμαῖς καὶ ἑτέρᾳ μιᾷ, ὅπως εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Χοῶν δῶς μοι, τῆ μὲν μιᾶς δραχμῆς κίχλας, τῆς δὲ γ' ἐγχέλυν. Εἰς τοὺς Χόας.] εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Χοῶν. ἐπετελεῖτο δὲ Πυανεψιῶνος ὀγδόῃ. οἱ δὲ Ανθεστηριῶνος δεκάτῃ. φησὶ δὲ Απολλόδωρος ἀνθεστήρια καλεῖσθαι κοινῶς τὴν ὅλην ἑορτὴν Διονύσῳ ἀγομένην. καὶ μέρος δὲ πιθοιγίαν, χόας. χύτραν. καὶ αὖθις. ὅτι Ορέστης μετὰ τὸν φόνον εἰς Αθήνας ἀφικόμενος, ἐν τῇ ἑορτῇ Διονύσου Λήναιῳ, ὡς μὴ γένοιτο σφίσιν ὁμόσπονδος ἀπεκτονὼς τὴν μητέρα, ἐμηχανήσατο τοιόνδε τι Πανδίων. χοᾶ οἶνον τῆς δαιτυμόνων ἕκαστον πεσφεστήσας, ἐξ αὐτῆ πίνειν ἐκέλευσε μηδὲν ὑπομιγνύντας ἀλλήλοις, ὡς μήτε ὁ τῆ αὐτῆ κρατῆρος πίοι Ορέστης, μήτε ἐκεῖνος ἀχθοῖτο καθ' αὑτὸν πίνων μόνος. καὶ ἀπ' ἐκείνου Αθηναίοις ἑορτὴ ἐνομίσθη οἱ Χόες. τοῦτο δὲ ἡμῖν καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν εἴρηται. τὸ δὲ χοᾶς ὅτε ὅπῃ μέτρον λέγεται πεσπᾶται. ὡς τὸ ἐξ χοᾶς χωρήσεται. καὶ αὖθις τὴν ὑστάτην ἤκουσαν οἶνον τρεῖς χοᾶς ἡμῖν ὁπολίσειν κάρβινθον χοίνικα. μέτρον δὲ ἐστὶν ἀττικὸν χωροῦν κοτύλας ὀκτώ. καὶ ἀλλαχοῦ Αριστοφάνης. ὅπῃ δεῖπνον ταχὺ βάδιζε τὴν κίστην λαβών. οἱ γὰρ καλοῦντες ὅπῃ δεῖπνον στεφάνους καὶ μύρα καὶ τραγήματα καὶ ἄλλα τινὰ τοιαῦτα παρέλθεσαν. οἱ δὲ καλούμενοι ἔφερον ἐψήματα καὶ κίστην καὶ χοᾶ. Ομηρος δὲ τὴν κίστεώς φησι. μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐθέτο μυρία δῶρα. ὄφα τε οἶα ἔδουσι θεραπαίνες βασιλῆες. χοᾶς δὲ ὡς τιμᾶς, ἐκχύσεις, ἐναγίσματα ὅπῃ νεκροῖς ἢ σπονδάς. ἐκπιπτ ὁ δὲ χρησμὸς δεῖν χοὰς τοῖς τεθνεῶσιν ἐπάγειν ἀνὰ πᾶν ἔτος. καὶ ἑορτὴν χοὰς ἄγειν. λέγουσι καὶ θυσίαι νεκρῶν. Σοφοκλῆς. πρῶτον μὲν ἱερᾶς ἐξ ἀειῤῥύτου χοὰς κρήνης ἐνέγκοι δι' ὁσίων χειρῶν θίγων. ὅταν δὲ χεῦμα τῆτ' ἀκήρατον λάβῃς, κρατῆρές εἰσιν ἀνδρὸς εὐχειρος τέχνη. Οποῖος ὅδε.] διασύρει τὸν Λάμαχον ἀφανεῖ ἄσημον ὄντα. τραυλόφωνος δὲ ὑπομονλικὸς καρτερικὸς ἐν τῇ μάχῃ. Κατασκίοις λόφοις.] δι' ωαμβύους σκιὰν τινὶ ποιῆσαι. ἀντὶ τῆ ὅπῃ μήκεις μεγάλυς. κραδαίνων δὲ, σείων, παρὰ τὸ κράδιον, ὁ τῆς συκῆς φύλλον δηλοῖ. ὅθεν τὸ κραδᾶν, καὶ κραδαίνειν κυρίως τὰ τῆ συκῆς φύλλα σείειν, καὶ πάλλειν. Αλλ' ὅπῃ τρέχῃ] τρέχῃ θέοντα ὁπωλιζέσθω. τοῦτο γὰρ ἐν τοῖς πολέμοις ἤθιον. δέον δὲ εἰπεῖν ὅπῃ τρέχῃ ἀνιστάτω, ἔφη ὅπῃ τρέχῃ τοὺς λόφους κραδαινέτω διαπαίζων αὐτόν. Ην δ' ὀλιγαγνῇ] ἐὰν δὲ θορυβῇ ἢ ὀξέως βοᾷ, παρὰ τὸ λιγυῦ, καλέσω κατ' αὐτῆ τοὺς ἀγορανόμους. λέγει δὲ τοὺς ἱμάντας οὓς ἀγορανόμους ἤδη κατέστησεν ἄνω. Εἴσειμ' ὑπαὶ πτερύγων.] ἀντὶ τοῦ κὴ πτερύγων καὶ κιχλῶν καὶ κοψίχων. ὁ δὲ τρόπος, ποιητικός. μιμεῖται δὲ τὸ μέλος.

ΣΤΡΟΦΗ Στίχων ιζ'.

BISETVS. Ο Χορὸς ἀγαθῶν ἡδίστης εἰρήνης ἐλπίδα συλλαβὼν, τὸν πόλεμον, πρὸς ὃν πᾶσῃ ψυχῆς

Χο. ΕΙδες ὦ, εἶδες ὦ,
Πᾶσα πόλι τὸν φρόνιμον ἄνδρα τὸν ὑπέρσοφον,
Σπεισάμενον, ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολᾶν,
Ων τὰ μὲν, ἐν οἰκίᾳ,
Χρήσιμα, τὰ δ' αὖ φρέσει χλιαρὰ καθεστίδν;
Αὐτόματα πάντ' ἀγαθὰ, τῆ δ' ἐγὼ ποιεῖσθαι.

STROPHE Vers. 17.

CH. OMnis urbs, omnis urbs,
Quantum hic homo prouidus, & usque sapiens, vides,
Fœdera parat, coëmit apta lucra mercium:
Quorum aliqua sunt domi
Vtilia: quædam opu' st nos edere, dum
Sponte sua ad hunc modò hominem
Omnia bona affluunt.